

ZPRAVODAJ/5

SBORŮ ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

Vždyť nás má ve své moci láska Kristova
nás, kteří jsme pochopili,
že jeden zemřel za všechny,
a že tody všichni zemřeli;
a za všechny zemřel proto, aby ti,
kteří jsou naživu, nežili už sami sobě,
nýbrž tomu, kdo za ně zemřel i vstal.

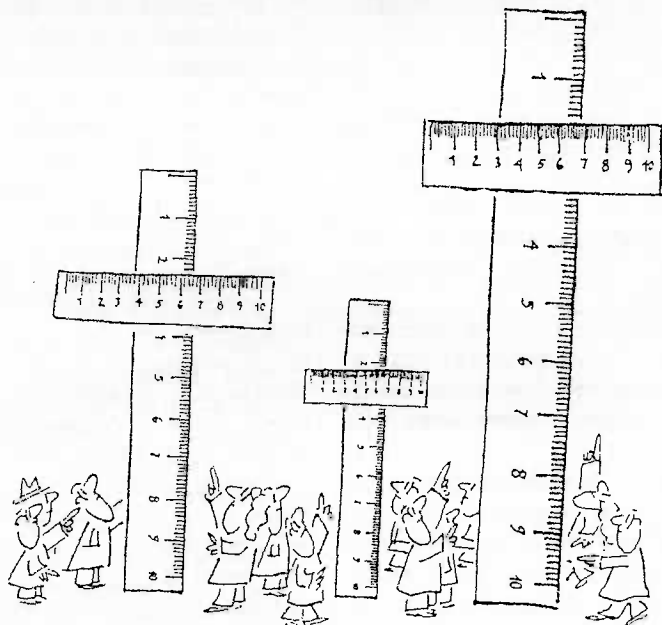
**A tak od nynějška už nikoho neposuzujeme
podle lidských měřítek.**

**Ačkoli jsme dříve viděli Krista po lidsku,
nyní ho už takto neznáme.**

Kdo je v Kristu, je nové stvoření.

Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!

2. Korintským 5, 14-17

Tento sborový zpravodaj je rozeslán všem členům jako náš tradiční velikonoční sborový dopis. Obsahuje program velikonočních shromáždění.

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

ZVĚST O VZKŘÍŠENÍ - Mk 16,1-8

“Jděte, řekněte jeho učedníkům, zvláště Petrovi: Jde před vámi do Galileje; tam ho spatříte, jak vám řekl.”

Mk 16,7

Tři ženy přicházejí k hrobu, aby pomazaly toho, který byl ukřižován. Podle židovského zvyku přicházejí prokázat úctu mrtvému, kterého milovaly živého. My to šokující vyprávění posloucháme, ale už známe jeho pointu. Nepřicházíme o Velikonocích do kostela, abychom se až tady dověděli, jak to dopadne. Překvapivé na té zprávě je vždy znovu jen to, jak přesně zapadá do našeho života.

Víme o naději vzkříšení. K ní se upínáme, ať už zrovna prožíváme cokoli, ať jsme křesťané “sebelepší” nebo jakkoli vlažní - vždyť jen tato naděje je to, co z nás křesťany dělá. A tak do tohoto příběhu můžeme být vtahováni, nás se týká na mnoho způsobů. Nebojíme se domýšlet, co **pro nás** znamená vzkříšení.

Po vzoru Jana Husa zmíním dva z těchto způsobů, jak můžeme vzkříšení chápat a přijmout. Hus připomíná nejdříve:

Ukazuje svaté evangelium, co se stalo dnes po Kristovu z mrtvých vstání, jež dnes slavíme, abychom jsouce vděční za jeho z mrtvých vstání, svého čekali.

To znamená - vzkříšení je **generální** nadějí našeho života. V Kristově vzkříšení se ukázalo, co může platit pro celý náš život a pro každého člověka - budeme vzkříšeni z mrtvých. Ovšem za druhé: vzkříšení se má stát vždy současně a konkrétní. “Vzkříšení” chápáné jako “pojem, kterému rozumí (jen) farář” - to by byl nesmysl,

vzkříšení nemůže nikdo “pojmout”. Ani teolog o něm neví nic více, než jsou životní zkušenosti těch, kdo věří. Vzkříšení buď stále znovu přijímáme, vyznáváme: “Vzkříšení je mou silou a nadějí”, anebo nic. Proto jsem vytkl z oddílu jeden verš, který ukazuje právě k tomu, jak konkrétně musí být vzkříšení chápáno. Příkladám k němu druhý citát z Husa:

Petr jmenován jest jmenovitě: “Jděte a povězte učeníkům jeho”(všem učedníkům vůbec). “a Petrovi”(jemu zvláště), ať pro zapření mistra svého nezoufá, ale obrátě se, jiné ve víře utvrzuje.

Chci Husa rozvést takto - význam vzkříšení můžeme vyčíst jen z určitých souvislostí toho kterého života. Zde se například jedná o Petra, a my to slovo, které mu Vzkříšený vzkazuje, nepochopíme, dokud si nepřipomeneme, co s ním bylo dříve:

Na Zelený čtvrtek předpovídá Ježíš svým učedníkům svůj konec, jak ho všichni opustí (Mk 14,26-31). Petr se holedbá, že on zůstane svému mistru věrný. Víme, co následovalo - ještě tentýž večer Ježíše třikrát zapřel. Byl z toho pěkně zoufalý. On nejen jako ostatní zradil svého Mistra, svůj životní vzor, on zcela selhal také sám v sobě. Proč si nevzal život jako Jidáš, co vlastně ještě čekal? Zakoušel takové životní prázdno, jaké je asi časté i mezi lidmi dnes? (Už) poznat lidskou bezmoc, a (ještě) nezakusit Boží pomoc. A tady mu zpráva, kterou ženy od prázdného hrobu přinesou, bude znít nadevše konkrétně: “Já jsem ti, Petře, odpustil. Už nezoufej, ale s novou silou mě následuj. Přijmi dnes nový život ode mne.”

O Velikonocích si znovu připomínáme: “Ježíš Kristus byl vzkříšen.” Z jakého trápení, z jaké bezradnosti vysvobozuje zvěst o vzkříšení nás?

Aleš Wrana

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

O PŮSTU

Má pro nás půst a postní doba biblické opodstatnění?

Začalo postní období církevního roku - víme však co post či půst pro nás znamená? Jisté je, že význam půstu a postního času se pomalu vytrácí z našeho povědomí, že mu ani v našem vnitřním životě již nepřikládáme takovou váhu a důležitost, jak tomu bylo u generace našich otců a dědů.

1. Půst není jen výplod církve křesťanské, ale je znám již **ze starověku**. V pozadí nacházíme především strach z démonů, kteří se dle antického názoru zmocňovali člověka prostřednictvím jídla. Lidé tedy nejedli, postili se proto, aby se jich démoni nezmocnili. Nalézáme zde také touhu po náležité přípravě ke styku s božstvem.

2. **Starý zákon** nám vypráví o tom, jak Mojžíš před přijetím Desatera na hoře Sinaj "chleba nejedl a vody nepil čtyřicet dní a nocí" (Ex 34,28). První zmínka o nepředepsaném a dobrovolném půstu čteme v druhé knize Samuelově (12,16), kde se David postil na znamení pokání, aby podepřel prosbu za záchranu dítěte, které zplodil se ženou Urijášovou. Starozákonní proroci nepřestávali klást důraz na vnitřní proměnu člověka, jejíž vnějším výrazem měl být kult i s půstem. Pravý půst musí vést k nábožným i mravním činům. "Zdalipak půst, který já schvaluji, není toto: rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařeným volnost, každé jho rozbít?" (Iz 58,8)

3. Pro **Nový zákon** je příznačné, že čtyřicetidenní půst Ježíšův (Mt 4,2)

sice připomíná vypravování o čtyřicetidenním půstu Mojžíše, ale Ježíšův půst není přípravou na přijetí Božího zjevení, naopak Ježíš se postí až po přijatém zjevení. Nemáme jiné zprávy o tom, že by se Ježíš postil, ale významné je, že jeho odpůrci mu nikdy nevytýkali, že by zanedbával obvyklých postních předpisů. Ježíš dává půstu zcela jiný smysl. Půst je nikoliv záslužný skutek, jímž by se měl člověk chlubit, ale znamením pokory a obrazem návratu k Bohu, pokání, jenž se odehrává ve skrytosti.

A jako návrat k Bohu je záležitostí čistě osobní, tak i půst není určen pro veřejnost. Poněvadž návrat k Bohu je něco radostného, nesmí půst nabyt rázu smutečního obřadu jako při pohřbu (Mt 6,16-18).

4. Ovšem i pro učedníky, t.j. i pro nás nastala doba postu dočasným odchodem Mesiáše v níž procházíme časem očekávání jeho příchodu. Ale ani tu půst není záslužným skutkem, nýbrž znamením vnitřní přípravy na nový příchod Mesiáše. A co svatý **apoštol Pavel**? Ten se sice zmiňuje o svých postech, ale jde mu patrně o nedobrovolné hladovění. Je příznačné, že v epištolách chybí jakákoliv zmínka o postech. Pavel v listu Koloským (2,16-22) snad vůbec bojuje proti snaze učinit z postu předepsaný a závazný řád. Zdá se tedy, že v Pavlových slovech otázka půstu neměla významné úlohy. Za to tím větší důraz byl kladen na sebezapření, sebeobětování a snášení těžkostí a protivenství pro evangelium a Ježíše Krista.

5. Závěrem se vraťme k zhora položené otázce: Má pro nás půst a postní doba biblické opodstatnění? Odpověď je jasná: Ano, pokud náš půst je výra-

zem naší vnitřní víry v jediného Boha a naděje. Pokud není jen aktem církevního řádu, je prostředkem k užšímu a opravdovějšímu vztahu k Bohu a Ježíše Kristu. Půst je jedním z prostředků, jak se opravdově připravit na přijetí oné veliké oběti Kristovy, která svým "dokonáno jest" naplnila Boží záměr se člověkem.

Děkujeme proto Bohu za postní čas a využijme ho k vlastnímu zbohacení našeho vnitřního člověka a tím i našeho obecenství. *-erb-*

PARTNERSTVÍ II - AKTIVITY

Náš sbor se podílí na partnerském svazku pěti různých sborů z Německa, Velké Británie a Spojených států. V tomto článku, který je volným pokračováním přiblížení dějin partnerství v minulém čísle Zpravodaje, chci přiblížit základní aktivity partnerství.

Partnerská konference

Probíhá jednou za tři roky na přelomu července a srpna. V pořádání se střídají všechny sbory partnerství (1989 Dessau v bývalé NDR 1992 Purley v Anglii 1995 Speyer v Německu 1998 Hartford v USA). Trvá průměrně 8-10 dní. Z každého sboru se účastní 5-20 lidí, kteří jsou ubytováni v rodinách domovského sboru. Hostitelé se, je-li to možné, rekrutují z řad sborovníků. Ovšem kromě noclehu, snídaně a výjimečně večere je všečen program a stravování připraven organizátory. Den začíná krátkou pobožností, je vyplněn výlety, exkurzemi, návštěvou kulturních a historických pamětihodností, několika málo přednáškami, diskusemi vztahujícím se k vybranému tématu, zábavným programem... Nedílnou součástí jsou samozřejmě bohoslužby slavené společ-

ně s hostitelským sborem. V roce 2001 se partnerská konference uskuteční, bude-li Pán Bůh chtít, v Ostravě!

Partnerské bohoslužby

Jejich podstatou je kázání, které je připravené pokaždé jiným z duchovních partnerských sborů. V dostatečném předstihu se zašle zpřáteleným sborům, tam se přeloží a obvykle první únorovou neděli je proneseno na všech místech současně.

Společné přímlyvné modlitby

S nimi je to podobné jako s kázáním. Jedná se tedy o neděli, ve které se sbory vědomě spojují v přímlyvné modlitbě za sebe navzájem i za obklopující svět.

Osobní a mezirodinné kontakty

Ty vznikají především při konferencích. Nejhluběji většinou na základě vztahu hostitel - host. Na jedné straně poskytuje hostitel s důvěrou to, co má, a na druhé straně je darované vděčně přijato nenáročným a chápavým hostem.

Později tyto vztahy žijí již vlastním životem (vzájemná korespondence, návštěvy, setkání při dovolené...). Takové vztahy (ač na první pohled nejméně zřetelné) jsou nevlastnějším motorem partnerství.

Napsané mohou potvrdit na základě vlastní zkušenosti: Zúčastnil jsem se loni konference v Hartfordu. Program byl vynikajícím způsobem připraven, ale na celý život se mi do paměti vryly především ty chvíle, které jsme strávili s našimi hostiteli při všedních starostech - při společné snídani, když nás vzali na večeri do čínské restaurace, když nám ukazovali své město nebo rodinná alba, když jsme se večer dívali na televizi s 80 programy...

*Roman Mazur
(pokračování příště)*

SVOLÁNÍ SBOROVÉHO SHROMÁŽDĚNÍ

V neděli **11. dubna** se uskuteční po bohoslužbách (tedy asi od 9.45 hod.) **sborové shromáždění**. Proběhne již za společné účasti členů obou našich bývalých sborů.

Na programu bude:

- Volba zapisovatelů, verifikátorů zápisu, skrutátorů.
- Zprávy o životě našich sborů v uplynulém roce.
- Zprávy o hospodaření sborů a zprávy revizních komisí.
- Diskuse ke zprávám a k životu sboru vůbec, schválení zpráv.

• Volba revizorů sborového hospodaření na letošní rok.

• Usnesení o počtu členů nového staršovstva.

Dosavadní staršovstva navrhuji zvolit ke dvěma hazardelům, kteří jsou členy staršovstva automaticky, dalších 11 starších a 4 náhradníky.

• Usnesení o způsobu volby nového staršovstva.

Dosavadní staršovstva navrhuji zvolit 11 členů podle tohoto klíče:

7 starších z bývalých členů sboru Ostrava 1 a 4 starší z bývalých členů sboru Ostrava-Vítkovice.

• Volba nového staršovstva.

Dosavadní staršovstva využijí svého práva a navrhnou k volbám kandidátky.

Ostravská kandidátka je již hotová a jsou na ni: Jaroslava Drozdová, Pavla Fižová, Karel Fon, Jana Hašková, Tomáš Jelínek, Elvíra Krupová, Karel Kynčl, Tomáš Novotný, Petr Opršal, Šárka Rajdusová, Marta Štachová, Monika Štreitová-Popelářová. Vítkovická kandidátka bude definitiv-

ně uzavřena v sobotu 20. března po uzavěrcce Zpravodaje. Bude proto vyvěšena co nejdříve na nástěnce ve sboru.

Účastníci sborového shromáždění si mohou navrženou kandidátku upravit - škrtnat navržené kandidáty a připsovat nové. Přesné instrukce budou sděleny před volbou.

Sborové shromáždění činí platná usnesení za jakéhokoliv počtu přítomných členů.

ZNÁME SE?

V minulých dvou číslech jsme vyzpovídali dvě členky našeho sboru. Dnes přinášíme řešení úkolu, který byl spojen s jejich odpověďmi. Měli jste uhádnout, o koho se jedná.

V lednovém čísle Zpravodaje se se svými radostmi i starostmi sdílela sestra **Marie Sypienová** z bývalého vítkovického sboru. Uhodnout, o koho se jedná, nebylo ani trochu snadné, protože s. Sypienová se v posledním období (asi 18 měsíců) již sborového života téměř nemůže zúčastňovat. Příčinou jsou zdravotní problémy, které ji v poslední době provází. Dříve byla věrnou účastnicí vítkovického sborového života. Žije v Domově důchodců v Ostravě-Vítkovicích. Tam ji z našeho středu nejčastěji navštěvují manželé Hánovi (budiž jim za to dík!), občas i b. Mazur a manželé Popelářovi. Vzpomenete-li si na ni při svých modlitbách, prostě Pána Boha za to, aby vždy měla jistotu, že z jeho ruky nevypadne, a za pokojné dokončení její životní cesty.

Odpovědi sestry **Drahomíry Knoppové** v únorovém Zpravodaji byly už pro mnohé z vás snadnějším oríškem k rozlousknutí. Sestra Knopková je jednou z nejpravidelnějších účastnic mnoha sborových aktivit. Všichni ji známe jako velice milou osobku, která nás má vždy čím obohatit, ať už v rozhovorech nad Písmem při Večerech nad Biblií nebo v osobním kontaktu. Jejím velkým „tématem“ (snad se nebude zlobit, když to zde prozradíme) je problematika politických vězňů. V této oblasti asi není ve sboru člověka více fundovaného.

Oběma sestrám ze srdce děkujeme za ochotu, kterou projevíli při přípravě článků a přejeme jim vše dobré v životě víry s Bohem i v životě mezi jejich blíznými. V příštím Zpravodaji si budete moci přečíst odpovědi dalšího člena sboru.

O SEKTÁCH

Všiml jsem si, že se názory na „sektu“ i mezi badateli velice liší. Jak je to možné?

Badatelé v oboru tzv. nových náboženských směrů, tedy sekt, se nejen u nás ale i ve světě polarizují do dvou extrémních skupin. Jedni mluví o sektách velice odborně, píší složité vědecké články plné cizích slov a neprůhledných obrátů a přitom si pletou mormony s moonisty a Sri Chinmoye se Sri Mataji. Druhou skupinu tvoří ti, kteří mají spoustu praktických poznatků o těchto náboženských skupinách, ale protože cítí jejich nebezpečí, vyčerpávají svoji energii namísto vědeckých prací populárními člán-

ky, přednáškami na školách a vystoupeními v televizi. Cítím toto rozdělení jako velkou újmu tohoto oboru a přál bych si, aby se co nejvíce badatelům podařilo propojit skutečné poznání těchto skupin s vědeckým přístupem a zpracováním fakt. Nebezpečím zkoumání sekt je i to, že se někteří badatelé naivně domnívají, že nejlepší informace dostanou přímo „u zdroje“, tedy od samotné sekty. Žel tomu tak v tomto případě není. Je typické, že právě tyto skupiny se snaží samy o sobě na venek vytvořit jiný obraz, než jaké skutečně jsou a jistá učení a praktiky skrývají a sdělují je jen svým zasvěceným a prověřeným členům. Cesta „ke zdroji“ při studiu sekt většinou vede přes získání a četbu vnitřních materiálů a instrukcí skupiny, přes svědectví těch, kteří touto skupinou prošli a jsou ochotní o svých zkušenostech mluvit a někdy i přes vlastní zážitky při akcích příslušné organizace. A abych nezmiňoval jen samé nevýhody studia sekt, musím zmínit i jednu nespornou přednost: Díky tomu, že jsou tyto organizace většinou mezinárodní a přitom zcela centralistické a pevně ovládané z jednoho ústředí, jsou zpravidla ve všech zemích úplně stejné a pracují podle stejných pravidel. To má za následek nespornou výhodu v tom, že když jeden badatel popíše spolehlivě např. způsoby práce a praktiky scientologů v jeho zemi, máte téměř jistotu, že je to dobrý popis toho, jak tato organizace bude pravděpodobně fungovat u nás.

Zajímalo by mne, jak se jmenuje sekta, jejímiž členy jsou např. některé známé filmové hollywoodské osobnosti (např. T. Cruis) a čím se vyznačuje.

Jedná se o tzv. Scientologickou církev neboli Dianetiku. Tato organizace v rámci propagandy velice často využívá populární osobnosti showbusinessu, aby ovlivnila veřejné mínění. Řada naivních jedinců se totiž podvědomě domnívá, že pokud nějaký zpěvák nebo herec doporučí jistou skupinu, pak se jistě musí jednat o dobrou věc (vzpomeňme jenom na nedávné volby). Scientologie se tak uváděním těchto členů ve svých materiálech snaží vylepšit svůj image, který je v mnohých zemích značně nelichotivý. Mnohými badateli i veřejností je totiž považována za jednu z nejnebezpečnějších náboženských skupin. Důvodem obav je i skutečnost, že se v rámci projektů této organizace jedná o nesmírné sumy peněz a zároveň je v popředí učení organizace namísto ryze náboženských tezí spíše nauka psychologicko-manipulační. Někteří badatelé upozorňují i na možné propojení s finančními a podnikatelskými kruhy.

Byl jste někdy v pokušení se stát členem nějaké sekty?

Není potřeba zakrývat, že jednotlivé náboženské sekty dovedou své učení předkládat velice lákavě. Když však studujete větší množství těchto skupin, ve skutečnosti na sebe vzájemně působí jako protilátky. Vždycky, když se setkám s někým, kdo je např. nadšen svědky Jehovovými a jeho nadšení ve skutečnosti spočívá v tom, jak jsou velice slušní, zásadoví, jak jsou aktivní nebo jak chodí slušně oblečení (což jsou typicky nejčastější motivy sympatií k této organizaci), tak ho nabádám, ať se zkusí seznámit např. s mormony. Ti jsou stejně usměvaví, mají stejně vzorné obleky a v aktivní-

tě si také nazadají. A přesto učí úplně něco jiného než jehovisté. Vyjde tak najevo, že tyto vnější projevy nesouvisejí s jedinečností jejich víry, ale jsou součástí image úspěšného dealera. Před časem jsem byl na jedné světové konferenci, kam byli kromě badatelů pozváni i nejvyšší představitelé nejrůznějších náboženských skupin. Vzpomínám na jedno odpoledne, kdy bylo na podiu zároveň sedm vysokých představitelů nejrůznějších náboženství - od scientologie, přes Rodinu a Soka Gakai až po Hare Kršna. Každý z nich představoval svoji viru tak sympaticky a tak inteligentně, že bych byl málem ochoten se k ní okamžitě připojit. Problém byl však v tom, že všichni byli stejně milí a sympatičtí a přitom každý z nich propagoval úplně něco jiného. Jeden absolutní sexuální askezi, druhý úplnou volnost. Každý měl vypočten konec světa na jinou dobu a byl oddaný jinému (jedinému) spasiteli světa. Při tomto odpoledni jsem si znovu uvědomil, že nejlepší obranou proti lákání některé z těchto skupin je, začít se zabývat studiem několika skupin podobných.

ThDr. Tomáš Novotný

Odpovědi na internetové adrese:
http://www.l.osu.cz/K_katech/sekty.htm

PROGRAM VELIKONOČNÍCH SLUŽEB BOŽÍCH

KVĚTNÁ NEDELE / 28.3.1999

8.30 služby Boží s obnovou křestního vyznání

Podle staré tradice slavila církev každý rok o velikonoční vigílii (v předvečer neděle velikonoční) obnovu křestních slibů. Synod naší církve před několika léty doporučil, abychom se k této praxi vrátili.

Každý z nás si má připomenout svůj křest a závazky s ním spojené. Platí to pro nás, kteří jsme byli pokřtěni v nemluvněm věku, ale jistě i pro ty, kdo postupně naplňují svůj křest vykonaný v dospělosti. Zveme na tuto slavnost všechny, kdo jste byli pokřtěni v našem sboru, i rodiče, kteří slibovali při křtu svých dětí úmysl, že je budou křesťansky vychovávat.

Vhodnou přípravou na tuto slavnost může být přemýšlení nad 1. kapitolou 1. listu Petrova.

Pozor - nezapomeňte na posun času, jinak přijdete o hodinu později!

ZELENÝ ČTVRTEK / 1.4.1999

17.00 služby Boží se čtením pašíjí

VELKÝ PÁTEK / 2.4.1999

8.30 dopolední služby Boží s vysluhováním večeře Páně

17.00 odpolední služby Boží s vysluhováním večeře Páně

NEDELE VELIKONOČNÍ / 4.4.1999

8.30 služby Boží s vysluhováním večeře Páně

PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ / 5.4.1999

8.30 ekumenické služby Boží
Sejdeme se společně se Slezskou církví evangelickou a.v. - káže její farář b. Szlauer, liturgii vede b. farář Wřana.

NEDELE / 11.4.1999

1. PO VELIKONOCÍCH

8.30. služby Boží a výroční sborové shromáždění

ZPRAVODAJ /5

SBORŮ ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE
EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ
BYL VYDÁN V BŘEZNU 1999